

סבתא,

איזו מילה זו סבתא, מילה עם שתי הברות שמעבירה כל כך הרבה, ששום דבר שאכתוב כאן לא יוכל לספר.

היום ב 12 הגעתי לבית החדש שלך, הגעתי לבית הקברות.

הבית שלך? בית הקברות? זה בכלל לא המקום שלך,

מתחת לאדמה? במקום חשוך? את אישה של שמש ושמחה.

נישקתי את המצבה של סבא ואמרתי לו סבא, סבתא עוד מעט באה להיות איתך, עוד קצת והיא שוב באה להיות לצידך ולתמיד.

אומרים שכל מסע של אלף צעדים מתחיל בצעד אחד.

הייתה לי את הזכות הגדולה שאת תהיי בצעד הראשון שלי, ואני בצעד האחרון שלך.

איזה מסע זה היה סבתא, מסע שהתחיל כל כך רחוק אבל היום נגמר כאן.

מסע שהתחיל עם ארבעה ילדים וצמח ל 15 נכדים.

את תמיד אמרת שהנכדים זה מה שמחזיק אותך בלי לדעת שאת זו שמחזיקה אותנו, הנכדים זה הכל בשבילי אמרת, בלי לדעת שהכל בשבילנו זו את.

מחזיקה אותנו חזקים ומאוחדים דואגים וקרובים גם כשאנחנו רחוקים.

לפני כל פעם שטסתי לחו"ל באתי להיפרד ממך, מי ידע אם כשאני יחזור עדיין תשבי על הכורסא עם הלפטופ על הרגליים מזמינה דברים שאף אחד לא באמת צריך?

אבל את תמיד היית שם, מזמינה דברים או משחקת קלפים, מציעה לנו מיץ ואומרת לסבא לקום להכין לנו איזה סנדביץ עם תחמיץ.

ביום שבת באתי לבקר אותך, אמרתי לך שאני אוהב אותך, ואת אמרת לי שאת אוהבת אותי ושאלת אותי מי יידאג לי עכשיו?

שלשום בלילה באתי לישון איתך, רציתי להיות קרוב אלייך, אמרתי לך שאני אוהב אותך מאוד, ואמרתי לך לילה טוב סבתא.

סבא, הלילה זה שוב תורך, הלילה סבתא באה לישון איתך, לישון איתך לתמיד, אל תשכח להגיד לה.. לילה טוב סבתא.

סהר

